

Šoštanjski župnik Matthias Altenberger je označil l.1695 to cerkev kot "aetate antiquissima. O njeni starosti priča še prvotni prezbitarij, ki ima rebrasti obok in majhna, ozka šilasta okna. Na notranji steni kornega zaključka (za oltarjem) se je našel del stenske slike, ki predstavlja križanje in ima l. 1526 in napis: "espice quanta tulit....

Totus nobis figatur in corde

Qui(pro) nobis passus est in cruce.

Ladja je poznejša prizidava. Cerkev ima tri oltarje: gl.oltar sv. Antona na str. oltar sv. Gerturde in sv. Gregorja, delo ~~Antona~~ Johana Valnerja vulgo Smole iz Mozirja, iz l.1847.

V zvoniku, ki ga je strela l.1853 močno poškodovala, sta dva zvonova z napisom "veliki" Ecce cruce Dni fugite partes adversae(~~ecce~~ vicit) leo de tribu Judae radix David Alleluja, Gasp. Franchi me fudit Anno 1709."

Majhni: " Sancte Antoni ora pro nobis. Anno 1730. Balthasar Schneider Cilleae me fudit."

Vizitacijska poročila: l.1545(str.381)1575(str.382)1631(str.403) iz l.1693-1699 župnijsko poročilo(str.403.)

Ign.Orožen: Das Dekanat Schallthal, l.1884, str.401-403.

Božja pot.

Pravilno orientirana cerkev stoji na hribu v. n.v. 656 m. Izpred nje je krasen razgled na celotno širšo okolico.

Viri in literatura: Ign. Orožen : Bistum und Diözese Lavant V. Dekanat Schallthal, Graz 1884 ; Škalska farna kronika.

Cerkev sestavljajo: prizmatičen zvonik, pravokotna ladja, nekoliko ožji, toda enako visok 3/8 zaključen prezbitarij, kateremu je na severu

prizidana približna zakristija. Gradnja je kamenita, ometana. Strehe sedlasta, strešasta, pultasta, opečne; Zvonikova zvonasto-laternasta, škodljasta.

Zunanščina: Zvonik je nerazčlenjen, v njegovo zvonico vodita 2 šilasta loka, medtem ko so zvonove line biforne in ppk. Zvonica je križno obokana, glavni portal preprost pp. Ladja je nerazčlenjena, na njenih oglih so vidni sledovi ~~rečice~~ naslikanega šivanega roba. V južni steni ~~ima~~ ^{ima} pp portal in 2 pp okni, v severni pa 2 pp okni; prezbitarij ima v južni steni večje pp, v južni poševnici in zaključnici pa manjši pp okni. Vsa okna imajo poševno stopnišasto ~~ogredje~~ ostenje. Zakristija ima pp portal in enako okno v svoji vzhodni stranici.

Notranjščina: Tlak je šamoten, zidana pevska empora, ki stopa plitvo-trapecasto v prostor in na katero vodijo kamenite polžaste stopnice, počiva na 2 lokih in je na fasadi okrašena s štukom v obliki tulipanih cvetov in visečih cofov.

Ladjine ~~stne~~ ^e členita 2 cela in 2 polovična duplirana polslopa, ki nosita 2xx celi in 2 polovični oprogi ter 3 banjaste traveje s sosvodnicami, ki so po robovih okrašene s štukom,

Slavolok je ppk ter v ~~ostenu~~ ^{ostenu} okrašen s štukom v obliki 12 pdp polj s konkavno posnetimi ogliji. Prezbitarij pokriva gotski, nekako mrežasti, rebrasti obok, ki počiva na piramidastih konsolah. Rebra so konkavno posnetega profila. Ves obok se rahlo kupolasto pne. Oba sklepnika v temenu sta majhna, okrogla. Ko je Ign. Orožen l. 1855 obiskal cerkev je imel prezbitarij še mala, zašiljena okna in za glavnim oltarjem sledove fresk, ki so predstavljale križanje ter je prebral napis: RESPICE QUANTA TULIT... / TOTUS NX NOBIS FIGATUR IN CORDE/ QUI (PRO) NOBIS PASSUS EST IN CRUCE., in letnico 1526. Slikarija je bila že pred l. 1860 prebeljena. Vsa notranjščina je

bila l. 1901. dekorativno figuralno poslikana od Janeza Fantonija. Iz prezbitorija vodi v zakristijo pp portal. Zakristija ima šamoten tlak ter banjasti obok, katerega od sten ločuje bisernata vrhica.

Oprava: Glava in oba stranska oltarja ter prižnica so delo Janeza Vavherja vllgo Smoleta iz Trnavč iz l. 1847.

Naraksove orglje so iz l. 1908., sicer je oprava bp.

Oprema: V zakristiji sta baročni kelih in relikvijar.

Zvonik: Je mlajši od cerkve, l. 1853 je bil od strele poškodovan. V njem visi bronasti zvon, okrašen z baročno ornamentiko, relievi Urha, MB, Križane ga in pod križem klečečega meniha ter z napisom: ECCE CRUCEM DNI FUGITE PARTES ADVERSAE LEO DE TRIPU JUDA RADIX DAVID ALLELUJA in CASPAR FRANCHI ME FUDIT ANNO 1709.

Podstrešje: Oboki so kameniti, prezbitorijevi gotski, ladjini baročni.

Resume: Cerkev, ki se omenja l. 1545. in je bila l. 1575 že božja pot, je poznogotška ter ima v prezbitoriju še originalni obok, medtem, ko je v ladji baročen iz l. pol. 18. stol. Takrat je bila prizidana zakristija ter ograjena pevska empora.

Okolica: Cerkev obdaja nizko obzidje. Poleg cerkve so grobovi 19 borcev II. SNOB Ljube Šercerkja, ki so padli v bojih za Skorno nov. 1944.

Konservatorske opombe: Sicer v redu vzdrževana cerkev, trpi na pogostih udarcih strel.

SKORNO pri Šoštanju - p.c.sv. Antona

4.

Ostalo: Kapele v okolici so bp.

Opombe:

J. Curk: Celjska topografija (velenje), rkp, str. 10, 10', zapiski 199